

Kde jsou doktoři?

blogosvet.cz/article/kde-jsou-doktori-sOanv

Jan Hnízdl

Lékař

11. ledna v 16:42

4 tis. zobrazení

„Za posledních šest měsíců u nás přibylo asi jen 6 dávek covidových vakcín na 100 obyvatel. Lid obecný tedy šílenou kampaň ministra zdravotnictví ignoruje, a dokonce poměrně běžně vede veřejně kacířské řeči o tom, kdo už na další dávku nepůjde a kdo rozhodně nenechá očkovat děti. V této veřejné rebelii ovšem záhadně chybí celá jedna společenská skupina – lékaři,“ píše na svém blogu nazvaném *Kde jsou doktoři?* matematik Tomáš Fürst (ECHO24, 30. 10. 2022). Pro mlčení lékařů se snaží nalézt vysvětlení: *„Jsou tedy dvě možnosti. Buď je mezi lékaři naprosto zásadně rozšířené nefalšované vakcinační nadšení. Jistý smysl by to dávalo – mnozí lékaři za poslední tři roky viděli tu nejhorší tvář epidemie – nemocné a umírající....Také by to mohlo být tím, že lékaři mívají lehce nezdravou tendenci důvěřovat autoritám a příliš se neptat po důkazech, že jimi doporučené postupy fungují....Druhá možnost je, že si i valná část lékařů myslí svoje, ale pro jistotu veřejně nic neříká....Pokud je tato varianta správná, svědčí o pozoruhodném nedostatku sebevědomí a občanské uvědomělosti, a to paradoxně ve skupině, která se ve společnosti těší dosti velké úctě. Skutečně mě zajímá, která z výše uvedených verzí je blíže skutečnosti. Jak to zjistit? Například by bylo velmi zajímavé vědět, jaká je skutečná míra proočkovanosti jednotlivými dávkami mezi lékaři samotnými. Skutečně má drtivá většina lékařů (či zdravotnického personálu) čtyři dávky? Skutečně nechala drtivá většina lékařek očkovat své pětileté děti dvěma dávkami? Co myslíte?, ptá se Tomáš Fürst.*

Tomáši, vážený příteli, zvedám hozenou rukavici, na tvoje otázky se, jako příslušník oslovené profesní skupiny, pokusím odpovědět. Nejsem antivaxer. Moje děti mají plné základní očkování. Sám si hlídám očkování proti tetanu. Proti covidu jsem se očkovat nenechal. Nikomu jsem ho nedoporučil. Nechci rozebírat jeho neúčinnost nebo nežádoucí účinky. Nátlak, který ho provázel, očkování na nádraží, v obchodáku, s loterií o tenisky nebo mobil, bez posouzení zdravotního stavu očkovaného, bez jeho informovaného souhlasu, bez dokumentace, bez sledování nežádoucích účinků, bez toho, že by za ně někdo nesl zodpovědnost... To je, samo o sobě, ničím neomluvitelným rozvrácením etických a odborných základů medicíny. Považoval jsem za svoji povinnost se vůči němu veřejně vymezit.

O tom, že takový názor není mezi lékaři vítaný, jsem se přesvědčil na vlastní kůži. V Hnízdě zdraví organizuji setkávání spolužáků z lékařské fakulty. Od naší promoce loni uplynulo osmatřicet let. Na srazu se ukázalo, že naprostá většina spolužáků očkovaná je a jakékoliv zpochybňování vakcinace odmítá. Stručně a jasně to v mailu, který mi přistál v poště pár dní před srazem, shrnula spolužačka, zkušená praktická lékařka.

„Honzó,

vzhledem ke tvému absurdnímu vystupování a názorům se odmítám s tebou setkat (jelikož srážka s blbcem bolí), a tudíž se neúčastním setkání v listopadu, byť bych ostatní mimo tebe velmi ráda viděla. Už minulé setkání bylo pro mne nesnesitelné, tvoje blábolení a nesmysly o covidu, peticích etc. Bohužel se nad sebou a důsledky svých proklamací nedokážeš zamyslet a uvažovat jako lékař... Naše názory se natolik rozcházejí, tvoje nepřípustnost dialogu při minulém setkání a tvé působení na masy bezmozků má natolik negativní dopady na zdraví společnosti a způsobuje v důsledku i ohromné ekonomické ztráty, že nemohu jinak než nepřijít.

S opovržením (argumenty nejsi schopen přijmout). XY .... ,“ stálo v něm.

„Milá XY,

chápu tvoje rozhořčení, vážím si každého lékaře a zdravotníka, který pomáhal pacientům s covid, na některá vládní nařízení mám ale jiný názor. To by nemělo bránit našemu setkávání a přátelství. Na srazu jsi vítána.

Srdečně. Honza,“ odpověděl jsem.

Nepřišla. Nezlobím se na ni. Mail neberu osobně. Stejně jako Tomáš hledám vysvětlení. Domnívám se, že na chování lékařů má vliv řada faktorů. Míra jejich zastoupení se individuálně liší:

- lékaři JIP, lékaři první linie a další zdravotničtí pracovníci, byli u řady pacientů konfrontováni s těžkým průběhem onemocnění, s obrovským nasazením bojovali o jejich životy, jsou extrémně citliví na zlehčování či zpochybňování nemoci.

- lékař, jako každý jiný, podléhá mediálně šířenému strachu. Jestliže si člověk pod vlivem strachu učiní názor, že: *„Covid je smrtící, jediné řešení je očkování,“* vybírá pak jen informace, které jeho názor podporují, není přístupný věcné diskuzi, není ochotný prvotní názor revidovat.

- lékaři jsou povinni používat *lege artis* postupy. O tom co je či není *lege artis* rozhodují lékařská komora, lékařská společnost, vakcinologická společnost... Ty se opírají o odborné názory Světové zdravotnické organizace (WHO), Centra pro kontrolu nemocí (CDC), Evropské lékové agentury (EMA)... Ověření pravdivosti *lege artis* postupů je pro běžného lékaře prakticky nemožné, jejich porušením se vystavuje riziku sankcí, chce být *„krytý.“*

- v zájmu zachování osobní integrity je těžké připustit, že by se mohlo jednat o plánovaný, sofistický a cynický podvod.

- důvěřujeme autoritám. Říkáme si: „*Když to tvrdí profesor Hořejší, prof. Prymula, prof. Chlábek, prof. Flégr, prof. Konvalinka, doc. Maďar, Dr. Kubek... musí to být pravda!*“ Ale nemusí!

- máme tendenci jít s davem. Říkáme si: „*Když něco dělá hodně lidí, hodně států (testuje, zavírá, očkuje...) musí to být správné.*“ Ale nemusí!

- lékaři či přírodovědci (profesor Beran, prof. Turánek, prof. Pirk, Dr. Zelená, Dr. Krátká, Dr. Čížek, Dr. Pollert, Dr. Peková, Dr. Urbanová...), kteří si dovolili polemizovat s jedinou povolenou ideologií covidizmu, byli označeni za popírače, odmítače, zlehčovače a dezinformátory, mediálně, odborně i lidsky znevažováni. Bez možnosti účinné obrany. Pro výstrahu ostatním. Kdo by o to stál?

- někteří protagonisté covidizmu mají úzké vazby na farmaceutický byznys, z testování a očkování jim plynuly tučné zisky. Finančně motivováni byli i lékaři a nemocnice (lékařům byl pojišťovnou hrazený nejen zdravotnický výkon, navíc dostali bonus za každého očkovaného, nemocnicím pojišťovny vyplácely mnohem vyšší částky za péči o pozitivně testované). Kdo by odolal?

Za nejsilnější faktor vlivu považuji hlubokou víru v biologickou medicínu, přesvědčení o její všemocnosti, přehlížení psychosociálních příčin nemocí, neochotu aktivně pečovat o vlastní zdraví. Lidé spatřují v lékařích spasitele. Bohy v bílých pláštích. To může vést k tomu, že se za ně někteří lékaři začnou považovat. Nad pacienty mají moc. A kde je moc, tam hrozí její zneužití. Covid zahalil tváře, ale odhalil charaktery. Lékařů i občanů. Byl testem inteligence, psychické odolnosti, odvahy hájit svůj názor, odvahy odmítnout manipulaci - i za cenu osobního ohrožení. Na výsledek testu se musí každý zeptat svého svědomí.